

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Tuller András ügyvéd által képviselt **felperes neve felperesnek** a dr. Bányai Péter ügyvéd által képviselt **alperes neve alperes** ellen nemzetközi fuvardíj megfizetése iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság 2007. október 8.napján 1.G.40.045/2007/13. sorszám alatti ítéletével szemben a felperes által 14.sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000,- (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az alperes 2004. június 17.napján kelt megrendelése alapján a felek között nemzetközi fuvarozási szerződés jött létre németországi felrakással és magyarországi (**helység 1**) lerakással, fuvardíjként 6.300.-eurot kikötve. A fuvardíjról a felperes 2004. július 1.napján állította ki a bruttó 1.991.588,- forint megfizetésére vonatkozó számláját.

Az alperes teljesítése hiányában a felperes a Komáromi Városi Bíróság előtt 2005. április 21.napján fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő 1.991.588,- forint tőke, valamint ennek a 2004. július 1. napjától járó késedelmi kamata iránt. A kibocsátott fizetési meghagyás az alperes részbeni elismerése folytán 1.244.338,- forint tőke és járulékai erejéig jogerőre emelkedett, míg az eljárás - 747.250,- forint tőke és járulékai erejéig - az alperes ellentmondása folytán perré alakult át. A városi bíróság felhívása ellenére a felperes az illetéket nem egészítette ki a peres eljárás illetékére, ezért a bíróság a pert a 2005. szeptember 27. napján jogerős P.20.329/2005/3.sorszám alatti végzésével megszüntette.

A felperes 2006. október 24. napján terjesztett elő a megyei bíróságon keresetet 747.250,- forint nemzetközi fuvardíj, valamint annak a 2004. július 17. napjától járó késedelmi kamata és perköltség megfizetése iránt.

Ellenkérelmében az alperes a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen a nemzetközi fuvardíj követelés elévülésére hivatkozva. Elévülési kifogásában azzal érvelt, hogy az 1971.évi 3. tvr-rel kihirdetett, a „Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről" szóló Egyezmény (CMR) 32.cikk 1. pontja szerint a fuvarozáson alapuló igények egy év alatt évülnek el,

amely a 32. cikk 3.pontja alapján alkalmazandó Ptk.327.§. (2) bekezdése szerint eltelt a Komáromi Városi Bíróság pert megszüntető végzésének jogerőre emelkedésétől a jelen perbeli - újabb - kereset benyújtásáig.

A felperes az elévülési kifogásra előterjesztett érdemi nyilatkozatában vitatta követelése elévülését, kifejtette, hogy a helyi bíróság pert megszüntető végzésének jogerőre emelkedéséről az erre vonatkozó bírósági értesítő végzés 2005. október 24-i kézhezvételekor értesültek, melytől számítva a perbeli kereset benyújtásáig az elévülési határidő nem telt el. Azzal érvelt, hogy jelen esetben a Pp.112.§. (1) bekezdése alapján szakadt meg és kezdődött újra az elévülési idő.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte egyben a felperest az alperes perköltsége viselésére. Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes nemzetközi fuvardíj iránti igényét a CMR. 32. cikke 1.pontja alapján egy éven belül érvényesítheti bírósági úton. Jelen esetben az elévülési időt megszakította a felperesi helyi bíróság előtti perindítás, azonban - a CMR. 32. cikk 3. pontja alapján alkalmazandó Ptk.327.§. (2) bekezdése szerint - az elévülés újból megkezdődött a pert megszüntető végzés 2005. szeptember 27-i jogerőre emelkedésével. Az elsőfokú bíróság elvetette azon felperesi értelmezést, hogy az elévülés a megszakító eljárás jogerős befejezéséről való értesülést követően kezdődik újra, mivel a Ptk.325.§. (2) bekezdése (helyesen: 327.§. (2) bekezdése) nem az értesüléshez köti az elévülés újrakezdődését. Az elévülési határidő ismételt kezdetétől az egy éves elévülési határidő viszont jelen esetben úgy telt el, hogy annak megszakadását eredményező újabb jogi tény nem következett be, ezért a felperes követelése elévült.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság a per újabb tárgyalására és újabb határozathozatalra utasítása iránt. Fellebbezése indokolásában fenntartotta és részletezte az elsőfokú eljárásban már előadott azon álláspontját, hogy fuvardíj iránti követelése nem évült el, mivel a Pp.112.§. (1) bekezdése és a Ptk.327.§. (1) bekezdése alapján az elévülési idő megszakadt, valamint újra kezdődött. Megismételte, hogy a helyi bíróság előtti eljárás jogerős befejezéséről csak az erre vonatkozó értesítésből szereztek tudomást, melyhez képest az elévülési időn belül nyújtotta be a keresetét az elsőfokú bíróságra.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta, az elsőfokú eljárásban már kifejtett indokai alapján; valamint a felperes 15.000,- forint másodfokú perköltségben marasztalását.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényekből érdemben helytálló jogkövetkeztetést levonva utasította el a felperes keresetét, határozata jogi indokaival azonban az ítélőtábla részben nem értett egyet.

Az elsőfokú bíróság a CMR. 32. cikke 1. pontja, valamint a 3. pont alapján alkalmazandó Ptk.327.§. (2) bekezdése alapján jutott arra a jogkövetkeztetésre, hogy az elévülési kifogás alapos, a felperes az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezését követő egy éven belül a nemzetközi fuvardíj iránti követelését bíróság előtt nem érvényesítette, így azt már nem is teheti meg.

Azonban az elsőfokú bíróság által a fuvarozói igény érvényesítésére alkalmazott CMR. a fuvarozási szerződés megkötésének és teljesítésének, valamint a fuvarozó felelősségének és az azzal kapcsolatos eljárásnak a feltételeit szabályozza, így a 32. cikk rendelkezései a megrendelő (feladó) fuvarozóval szembeni igényei elévülési határidejére vonatkozik. A CMR. viszont nem tartalmaz rendelkezéseket arra, hogy a fuvarozó a fuvardíj iránti igényét milyen módon és feltételek mellett érvényesítheti a megrendelővel szemben, arra a CMR. 32. cikkének 3. pontja csak utaló szabályt tartalmaz. (BH. 1995/653, BH. 1998/140., Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.343/2004/6.)

Az utóbb említett utaló szabály alapján alkalmazandó Ptk.504. §. (3) bekezdése ugyanakkor szintén úgy rendelkezik, hogy a fuvarozási szerződés alapján támasztható igények (mind a fuvarozó, mind a megrendelő követelései) egy év alatt évülnek el. Ezért az elsőfokú bíróság - bár más jogszabályhely alapján - de helytállóan foglalt állást úgy, hogy a felperes nemzetközi fuvardíj iránti igénye az esedékességtől számított egy éven belül érvényesíthető bírói úton.

Helyes volt az elsőfokú bíróság állásfoglalása abban a kérdésben is, hogy az elévülés az azt megszakító eljárás befejezését eredményező határozat jogerőre emelkedésétől, és nem pedig a határozat jogerőre emelkedését tanúsító értesítés (Pp.230/A.§. (3) bekezdés) közlésétől kezdődik újra. (Ptk.327.§. (2) bekezdés) Ugyanis a határozat jogerőre emelkedését tanúsító záradék (Pp.230/A.§) csak pervezető végzés, és annak kézhezvételéhez nem kapcsolódik a Ptk.327.§. (2) bekezdésében meghatározott anyagi jogi joghatás.

Végül a fellebbezésben a felperes által felhozott Pp.112.§. (1) bekezdése a peres eljárás félbeszakadására és nem pedig az igényérvényesítési határidő megszakadására vonatkozik, a felperes által indított perekben viszont az eljárás nem szakadt félbe. Ezért a Pp. hivatkozott szabálya jelen esetben a felperes követelésének elévülését semmilyen módon nem érinti.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezést a Pp.256/A.§. (1) bekezdés f./ pontja alapján tárgyaláson kívül elbírálva - a Pp.253.§. (2) bekezdés alapján hagyta helyben.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért a felperes a Pp.78.§. (1) bekezdés alapján viselni tartozik a saját, valamint az alperes másodfokú eljárásban felmerült - ügyvédi munkadíjból álló - perköltségét. Ez utóbbi összegét az ítéltábla a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§. (2), (5)-(6) bekezdései alapján az áfá-val növelt 15.000,- forintban határozta meg, - elfogadva az alperes nem eltúlzott perköltség igényét.

Győr, 2008. évi május hó 14. napján

Dr. Szalai György sk.

Dr. Ferenczy Tamás sk.

Dr. Farkas Attila sk. a
tanács elnöke
előadó bíró
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: